

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/126/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715204121
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715204121.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľa: N. T. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. Č. X, XXX XX X. X., štátny občan SR, právne zast. advokátom JUDr. Ivanom Hegerom, so sídlom Na Troskách 3, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcom: v I. rade Y. Q. T., rod. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Č. X/XXXX, XXX XX X. X., právne zast. advokátskou kanceláriou AEQUITAS s.r.o., so sídlom Dolná 19, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 628 841, v II. rade Y. U. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ď. XX/XXXX, XXX XX X. X., obaja štátni občania SR a v III. rade Poľnohospodárske družstvo Banská Bystrica časť P o d l a v i c e, so sídlom Podlavická cesta 85, 974 09 Banská Bystrica - Podlavice, IČO: 00 189 251, o určenie neplatnosti zmluvy, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom podaným na súd domáhal toho, aby súd určil, že právny úkon - kúpna zmluva zo dňa 22. 05. 1990 uzatvorená medzi JUDr. U. T. a JUDr. Q. T. ako kupujúcimi a Poľnohospodárskym družstvom Banská Bystrica časť P o d l a v i c e ako predávajúcim, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v obci X. X., okres X. X., v katastrálnom území L., a to pozemky evidované ako parcely registra C KN: parc. č. XXXX/X, trvalé trávnaté porasty o výmere 1016 m² a parc. č. XXXX/X, trvalé trávnaté porasty o výmere 911 m², ktorej zápis vlastníckeho práva bol povolený pod č. 199/90, je absolútne neplatným právnym úkonom. Zároveň sa domáhal aj náhrady trov konania. Vo svojom návrhu navrhovateľ uviedol:

„I. Kúpnu zmluvou zo dňa 22.05.1990 žalovaný 1/ a žalovaný 2/ ako kupujúci nadobudli od žalovaného 3/ ako predávajúceho nasledujúce nehnuteľností - parcely registra „C“ evidované na LV č. XXXX, okres X. X., obec X. X., k.ú. L., vedené Okresným úradom X. X., katastrálny odbor, parcely registra C:

- parcelné č. XXXX/X, trvalé trávnaté porasty (v evidencii nehnuteľností pôvodne a v čase uzavretia zmluvy zapísané ako les) o výmere 1016 m²

- parcelné č. XXXX/X, trvalé trávnaté porasty (v evidencii nehnuteľností pôvodne a v čase uzavretia zmluvy zapísané ako les) o výmere 911 m²

V čase uzavretia kúpnej zmluvy boli vyššie uvedené nehnuteľnosti vedené v evidencii nehnuteľností ako les a v pozemkovej knihe ako pastviny. Tento rozpor bol následkom skutočnosti, že v zmysle ustanovení zákona č. 22/1964 Zb. sa zápisy vykonávali v evidencii nehnuteľností a zápisy do pozemkovej knihy boli od roku 1950 dobrovoľné a v roku 1964 boli zrušené. Je potrebné zdôrazniť, že sa jedná o pozemky bývalého i súčasného urbárskeho spoločenstva, ktoré zákonom č. 81/1949 Zb. prešli v roku 1950 do vlastníctva JRD, Urbársky majetok je nedeliteľný, z ktorého nemožno odčleniť a odpredať časť pozemku. V žiadnom prípade sa však nejednalo o trvalé trávnaté plochy ako to bolo uvedené v kúpnej zmluve, ale o les ako to potvrdzuje aj priložený geometrický plán. V kúpnej zmluve však boli predmetné

pozemky v rozpore s geometrickým plánom, údajmi evidencie nehnuteľností a nakoniec aj so skutočným stavom uvedené ako trvalé trávnaté plochy.

II. V zmysle ust. § 6 zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností v znení platnom v rozhodujúcom období: „Údaje evidencie nehnuteľností sú záväzné pre plánovanie a riadenie poľnohospodárskej výroby, pre výkazníctvo a štatistiku o poľnohospodárskom pôdnom fonde a lesnom fonde, pre prehľady nehnuteľností vedené socialistickými organizáciami a sú aj podkladom pre spisovanie zmlúv a iných listín o nehnuteľnostiach.“

Zároveň v zmysle ust. § 7 zákona o evidencii nehnuteľností boli vlastníci, organizácie spravujúce národný majetok a užívatelia nehnuteľností povinní zabezpečovať súlad zápisov v evidencii nehnuteľností so skutočným stavom, pričom táto povinnosť sa týkala aj druhu pozemku.

Z uvedeného je zrejmé, že pozemky, ktoré boli predmetom napádanej kúpnej zmluvy boli v čase jej uzavretia evidované ako les, pričom tento zápis aj odzrkadľoval reálny stav.

Ako vyplýva z vyššie citovaného ust. § 6 zákona o evidencii nehnuteľností, údaje evidencie nehnuteľností sú podkladom pre spisovanie listín. Kúpna zmluva však nevychádzala z údajov evidencie nehnuteľností, ale nesprávne uvádzala druh prevádzaných pozemkov ako trvalé trávnaté porasty.

V období predchádzajúcom uzavretiu kúpnej zmluvy boli predmetné pozemky v užívaní Stredoslovenských štátnych lesov Banská Bystrica, čo len potvrdzuje skutočnosť, že sa jednalo o pozemky lesného pôdneho fondu. Navyše, v prípadných pochybnostiach, či ide o pozemok patriaci do lesného pôdneho fondu rozhoduje orgán štátnej správy lesného hospodárstva v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch v znení platnom v rozhodujúcom období ale v žiadnom prípade o tom nerozhoduje evidencia nehnuteľností na základe údajov kúpnej zmluvy. Žiadne rozhodnutie príslušného orgánu však k predmetným pozemkom nebolo vydané. Uvedené rozhodnutie nepožadoval ani orgán geodézie, ktorý v zmysle ust. § 3 a § 4 zákona o evidencii nehnuteľností vedie a udržiava evidenciu nehnuteľností v súlade so skutočným stavom. Z toho vyplýva, že v dobe podania návrhu na zápis vlastníckeho práva v prospech žalovaných 1/ a 2/ orgán geodézie nemal žiadne pochybnosti, že sa skutočne jedná o druh pozemkov - les a ani po zápise zmien vlastníckeho práva nepristúpil k procesu zmeny druhu pozemkov.

Kúpna zmluva bola uzavretá zjavne v rozpore s geometrickým plánom a údajmi evidencie nehnuteľností.

III. Ustanovenie článku 10 zákona č. 100/1960 Zb. Ústava ČSFR v znení platnom v rozhodujúcom období:

„Nerastné bohatstvo, základné zdroje energie, základný lesný pôdny fond, prírodné zásoby podzemných vôd, vodné toky a prírodné liečivé zdroje sú v štátnom vlastníctve. Podrobnosti ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.“

Ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch v znení platnom v rozhodujúcom období:

„Lesné pozemky sa nesmú vyňať z lesného pôdneho fondu, ani sa nesmie obmedziť ich využívanie na plnenie funkcií lesov, pokiaľ o ich vyňatí alebo o obmedzení v ich využívaní nerozhodol orgán štátnej správy lesného hospodárstva. K vyňatiu lesných pozemkov z lesného pôdneho fondu alebo k obmedzeniu v ich využívaní môže dôjsť len v nevyhnutných a odôvodnených prípadoch, najmä ak úlohy ekonomického a spoločenského rozvoja nemožno zabezpečiť inak.“

Ako vyplýva z citovaného § 4 ods. 2 zákona o lesoch lesné pozemky nie je možné vyňať z lesného pôdneho fondu (zmeniť druh pozemkov) a ani len obmedziť ich využívanie bez predchádzajúceho súhlasu orgánu štátnej správy lesného hospodárstva. Takýto súhlas nebol nikdy vydaný, preto v kúpnej zmluve nemohli byť prevádzané pozemky namiesto lesov uvedené ako trvalé trávnaté porasty a zároveň bez súhlasu príslušného orgánu nemohli byť zmenené údaje o druhu pozemku ani v evidencii nehnuteľností.

V zmysle ust. § 16 ods. 3 zákona o lesoch na zmluvu o prevode vlastníctva lesných pozemkov, ku ktorým patri socialistickej organizácii právo užívania lesných pozemkov, je potrebný súhlas aj takejto organizácie ako jej užívateľa. Právo užívania predmetných pozemkov mali Stredoslovenské štátne lesy Banská Bystrica. Na zmluvu o prevode sa teda vyžadoval súhlas Stredoslovenských štátnych lesov Banská Bystrica. Rovnako ako vo vyššie uvedených prípadoch, ani tu nebol podľa môjho názoru dodržaný zákon nakoľko súhlas ako základná podmienka platnosti kúpnej zmluvy vydaný nebol.

Skutočnosť, že v kúpnej zmluve boli uvedené nesprávne druhy pozemkov nasvedčuje obchádzaniu zákona v snahe previesť lesné pozemky aj bez príslušných povolení, resp. kúpna zmluva je v priamom rozpore so zákonom, nakoľko na prevod predmetných pozemkov neboli dané potrebné súhlasy príslušných orgánov.

IV. Je nesporné, že predmetné pozemky boli vo vlastníctve družstva Poľnohospodárske družstvo Banská Bystrica časť P o d l a v i c e , inak by nebolo možné, aby ich v zmysle napádanej kúpnej zmluvy

družstvo za akýchkoľvek podmienok predávalo a žalovaní by ich nemohli od družstva kúpiť" (zásada nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet).

V zmysle ust. § 15 ods. 4, písm. d) zákona č. 162/1990 o poľnohospodárskom družstevníctve do pôsobnosti členskej schôdze patrí okrem iného aj rozhodovanie o zmenách b pôdnom fonde. Pred uzavretím kúpnej zmluvy však k rozhodnutiu - schváleniu kúpnej zmluvy členskou schôdzou družstva nedošlo, čo je možné chápať ako ďalšie porušenie, resp. obchádzanie zákona.

Vedomosť žalovaných o v kúpnej zmluve nesprávne uvedených druhoch pozemkoch potvrdzuje aj následná zmena druhu predmetných pozemkov rozhodnutím Katastrálneho úradu X. X. z roku 1997 na základe návrhu žalovaného 2/ o opravu chýb v katastrálnom operáte, čím sa obišla povinnosť v zmysle ust. § 3 ods. 1 zákona č. 307/1992 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu v znení platnom v rozhodujúcom období, nakoľko premenu nepoľnohospodárskej pôdy na poľnohospodársku pôdu možno vykonať len so súhlasom orgánu ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Rovnako ani v tomto prípade nebol súhlas vydaný, a zmenu druhu pozemku namietal aj Lesný úrad Banská Bystrica. Zmena bola vykonaná na základe nesúladu registrovanej kúpnej zmluvy, ktorá bola štátnym notárstvom registrovaná napriek skutočnosti, že obchádzala zákon a nebola v súlade s vtedy uvedenými a platnými údajmi evidencie nehnuteľností.

Aj po uzavretí kúpnej zmluvy až do doby podania uvedenej žiadosti žalovaným 2/ v roku 1996 boli predmetné pozemky stále evidované ako lesy, čo dokazuje nielen list vlastníctva, ale aj geometrické plány zo dňa 17.08.1995, resp. 05.10.1995.

V. Ustanovenie § 63 zákona č. 95/1963 o štátnom notárstve v znení platnom v rozhodujúcom období:

„(1) Štátne notárstvo preskúma platnosť zmluvy, ktorej registrácia sa navrhla, najmä či svojím obsahom alebo účelom neodporuje zákonu alebo ho neobchádza alebo sa neprieči záujmom spoločnosti.

(2) Účastníci sú povinní preukázať štátnemu notárstvu najmä oprávnenie nakladať s nehnuteľnosťou, ktorej sa zmluva týka, a predložiť potrebné rozhodnutia príslušných orgánov, prípadne súhlas na zmluvu. Ak nemožno niektoré skutočnosti, najmä oprávnenie účastníka nakladať s nehnuteľnosťou, preukázať inak, treba predložiť o nich písomné vyhlásenie účastníka.

(3) Štátne notárstvo v konaní o registrácii zmluvy o prevode nehnuteľnosti a v konaní o registrácii zmluvy o zriadení alebo zrušení vecného bremena uváži stanovisko miestneho národného výboru obce, kde je nehnuteľnosť; toto stanovisko nie je potrebné, ak je tento národný výbor sám účastníkom zmluvy."

Bohužiaľ, aj v prípade registrácie kúpnej zmluvy štátnym notárstvom mám za to, že došlo k rozporu so zákonom. Pokiaľ by si príslušné štátne notárstvo splnilo svoje zákonné povinnosti zmluva by nemohla byť zaregistrovaná, nakoľko, ako som už uviedol vyššie, sa prieči zákonu. Rovnako neboli predložené zákonom vyžadované rozhodnutia a súhlasy príslušných orgánov. či už to bol súhlas štátnej správy lesného hospodárstva. súhlas Stredoslovenských štátnych lesov ako užívateľa a ďalších vyššie uvedených.

Takisto nebolo vydané stanovisko miestneho národného výboru obce v zmysle vyššie citovaného ust. § 63 ods. 3 zákona o štátnom notárstve.

Štátne notárstvo zaregistrovalo napádanú kúpnu zmluvu aj napriek skutočnosti, že bola v zjavnom rozpore s geometrickým plánom a údajmi evidencie nehnuteľností.

VI. Ustanovenie § 39 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej aj „OZ“) v znení platnom v dobe uzavretia kúpnej zmluvy:

„Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči záujmom spoločnosti."

Ako vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, č.k. 1 Cdo 96/1995, absolútna neplatnosť právneho úkonu /negotium nullum/ nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona /ex lege/, v dôsledku čoho sa hľadá na absolútne neplatný úkon tak, ako keby nebol nikdy urobený. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nepôsobí právne následky ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Najvyšší súd SR zároveň v konaní č. 3 Cdo 144/2010 konštatoval, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva; nemožno preto ani uvažovať o ochrane vlastníckeho práva, hoc i dobromyseľného nadobúdateľa.

Predmetnú kúpnu zmluvu považujem v zmysle ust. § 39 OZ a platnej judikatúry za absolútne neplatný právny úkon nakoľko pri jej uzatvorení došlo podľa môjho názoru hneď k niekoľkým porušeniam, resp. obchádzaniu zákona.

Mám za to, že k nedodržaniu zákonných povinností došlo najmä v nasledovnom:

I. Nebol vydaný súhlas užívateľa pozemku - Stredoslovenské štátne lesy Banská Bystrica s prevodom pozemkov

II. Nebol vydaný súhlas štátnej správy lesného hospodárstva s kúpnu zmluvou a ani so zmenou druhu pozemku

III. Kúpna zmluva nebola schválená členskou schôdzou družstva ako majiteľa pozemkov

IV. V kúpnej zmluve bol nesprávne uvedený druh pozemkov v rozpore s evidenciou nehnuteľností a skutočným stavom

V. Pri registrácii zmluvy nebol vydaný súhlas miestneho národného výboru

VI. Štátne notárstvo nedostatočne alebo vôbec nepreskúmalo platnosť zmluvy, najmä, či svojím obsahom alebo účelom neodporuje zákonu alebo ho neobchádza alebo sa neprieči záujmom spoločnosti.

Napriek všetkým vyššie uvedeným porušeniam zákona, z ktorých jasne vyplýva absolútna neplatnosť kúpnej zmluvy v zmysle ust. § 39 OZ, bol na základe takejto kúpnej zmluvy vykonaný zápis vlastníckeho práva v prospech žalovaných.

VII. Neplatnosti vyššie uvedenej kúpnej zmluvy sa dovoľávam z dôvodu, že žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica sa žalovaný 1/ domáha od žalobcu vydania bezdôvodného obohatenia, vysporiadania neoprávnenej stavby a vypratania nehnuteľnosti v konaní č. 11C/136/2014, pričom sa jedná o nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom napádanej kúpnej zmluvy. Z toho dôvodu je nutné v prvom rade vyriešiť otázku neplatnosti právneho úkonu, na základe ktorého mali žalovaní 1/ a 2/ nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, za ktorých údajne užívanie si žalovaný 1/ uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to aj napriek tomu, že podľa nášho názoru predmetné nehnuteľnosti nikdy nenadobudol do svojho vlastníctva nakoľko uzatvorenie kúpnej zmluvy považujem za absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 OZ.“

K predmetnému písomnému návrhu sa vyjadril právny zástupca odporkyne v I. rade a žiadal návrh zamietnuť ako nedôvodný, pričom vo svojom vyjadrení uviedol:

„I. Žalobca neprekázal naliehavý právny záujem na rozhodnutí vo veci. Žalobca v podaní zo dňa 11.03.2015 označenom ako žaloba argumentuje naliehavým právnym záujmom, pretože, podľa názoru Žalobcu, je potrebné vyriešiť otázku neplatnosti právneho úkonu a vlastníctva k pozemkom, aby mohlo byť rozhodnuté o neoprávnenom užívaní predmetných pozemkov Žalobcom v konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 11C/136/2014. Súčasne dňa 27.05.2015 podal Žalobca návrh na prerušenie konania v zmysle § 109 zákona číslo 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) a to do času rozhodnutia o žalobe vedenej Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 13C/126/2015. Uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11C/136/2014-145 zo dňa 04.06.2015 bolo konanie sp. zn. 11C/136/2014 prerušené.

V tejto súvislosti poukazujeme na skutočnosť, že právne postavenie Žalobcu nie je závislé od posúdenia platnosti alebo neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.1990, nakoľko ani v prípade neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi Žalovaným v 1. Rade a Poľnohospodárskym družstvom Banská Bystrica časť Podlavice/Žalovaný v 3. Rade by Žalobca nenadobudol právny titul k užívaniu predmetných pozemkov. Súčasne v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 112/2004 platí, že „určovacia žaloba nie je opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo“.

Samotný pojem naliehavého právneho záujmu je potrebné vykladať v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 3 Cdon 1338/96 podľa ktorého platí, že:

„Určovacia žaloba podľa § 80 písm. c) má preventívny charakter. Predovšetkým prichádza do úvahy vtedy, keď jej prostredníctvom možno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, pričom k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť iným spôsobom. Ďalej sa uplatní v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky zodpovedá obsahu a povahe príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú s predpokladom naliehavého právneho záujmu. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať splnenie týchto funkcií, nie je daný naliehavý právny záujem na určení. Závery o tom sú spojené nielen so žalobou o určenie, ale aj s otázkou akého konkrétneho určenia sa žalobca žalobou domáha. Ak súd zamietla žalobu na určenie či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení, je vylúčené, aby súd súčasne preskúmal žalobu z vecnej stránky.“

V tomto konkrétnom prípade je zrejmé, že podanie Žalobcu zo dňa 11.03.2015 nie je účinnejšie než iné právne prostriedky, nezodpovedá obsahu a povahe príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom nemožno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Zároveň poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.

1 Cdo 91/2006 v zmysle ktorého platí, že „Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností nie je daný, ak sa práva k nehnuteľnosti dotýka ďalšia právna zmena“. Keďže Žalovaný v 1. rade je vlastníkom predmetných nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva číslo XXXX vedenom Okresným úradom X. X., odbor katastrálny pre katastrálne územie L. z titulu Dohody o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov č. V 2899/2013 zo dňa 05.08.2013 a nie z titulu kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.1990, dotýka sa práva k nehnuteľnosti ďalšia právna zmena, a teda nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností/kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.1990. Z uvedeného dôvodu pri podaní žaloby zo dňa 11.03.2015 chýba naliehavý právny záujem vo veci. Vzhľadom na uvedené žiadame týmto žalobu zo dňa 11.03.2015 zamietnuť.

Vzhľadom na vecný obsah žaloby zo dňa 11.03.2015 je zrejmé, že záujmom Žalobcu nie je odvrátenie budúcich sporov medzi účastníkmi, ale predlžovanie konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 11C/136/2014 a protiprávneho užívania časti nehnuteľností, pozemkov nachádzajúcich sa v k.ú. L., obec X. X., okres X. X.:

- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 1016 m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty;
- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 911 m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty;
- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 280 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoría

všetky zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX vedenom Okresným úradom X.Á. X., odbor katastrálny v prospech Žalovaného v 1. rade Žalobcom.

II. V súvislosti s tvrdením Žalobcu, že k prevodu predmetných pozemkov mohlo dôjsť výlučne so súhlasom Stredoslovenských štátnych lesov Banská Bystrica s prevodom pozemku, keďže tieto boli v evidencii nehnuteľností vedené ako les si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že definícia lesného pozemku v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona číslo 61/1977 Zb. o lesoch definuje lesný pozemok ako:

- a) pozemky porastené lesnými drevinami, ktoré slúžia na plnenie funkcií lesov (ďalej len „lesné porasty“), a pozemky, na ktorých boli lesné porasty dočasne odstránené s cieľom ich obnoviť alebo s cieľom zriadiť lesné škôlky, prípadne lesné semenové plantáže,
- b) pozemky bez lesných porastov, ktoré slúžia lesnému hospodárstvu a sú pre ne nepostrádateľné (rozdeľovacie priesečky, lesné cesty, plochy horných lesných skladov a pod.),
- c) pozemky nad hornou hranicou stromovej vegetácie vo vysokohorských oblastiach, s výnimkou zastavaných pozemkov a ich príjazdových komunikácií.

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že pre posúdenie pozemku ako lesného nie je rozhodujúci stav zapísaný v evidencii pozemkov, ale splnenie kritérií definovaných zákonom číslo 61/1977 Zb. o lesoch. Zo samotnej skutočnosti, že pozemok bol v evidencii nehnuteľností vedený ako les nemožno odvodzovať, že skutočne išlo o lesný pozemok v zmysle zákona číslo 61/1977 Zb. o lesoch. Súčasne poukazujeme na skutočnosť, že zo zoznamu užívateľov, ktorý predložil Žalobca a ktorého originalita nie je nijako osvedčená (chýba pečiatka alebo podpis vystaviteľa kópie z evidencie nehnuteľností) nevyplyva, že by v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy boli užívateľom pozemku miestopisné číslo 210 pozemkovoknižná vložka XXX v katastrálnom území L. Stredoslovenské štátne lesy alebo že by boli tieto pozemky evidované ako les.

Predmetné vyššie uvedené pozemky boli v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.1990 evidované v katastri nehnuteľností na pozemkovoknižnej vložke číslo XXX pod miestopisným číslom XXX kultúra pozemku pastva Zahumnia. V kúpnej zmluve boli pozemky identifikované ako pozemky odčlenené geometrickým plánom č.z. 244-201-568-90 overenom dňa 11.05.1990 ako parcela KN E XXXX/X o výmere 994 m², druh pozemku lúka a KN E 1674/2 o výmere 1016 m², druh pozemku lúka pričom predmet a účel prevodu bol špecifikovaný ako „pozemky, ktoré sú ako kultúra lúka bez trvalých porastov a oplotenia. Účelom prevodu je tá skutočnosť, že predávajúci tieto pozemky neužíva, sú devastované“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy boli prevádzané pozemky vedené ako kultúra lúka (pôvodne podľa pozemkovoknižnej vložky číslo XXX pastva), ktorá bola podľa vedomosti vlastníka, predávajúceho, v čase prevodu bez trvalých porastov.

K tvrdeniu Žalobcu, že vyššie uvedené pozemky užívali Stredoslovenské štátne lesy, ktoré Žalobca nijako nepreukázal sa nad vyššie uvedený rozsah nevieme vyjadriť, nakoľko Žalovaná v 1. rade nemá vedomosť o tom, že by užívateľom vyššie uvedených pozemkov v čase prevodu bola akákoľvek tretia osoba. Súčasne vyššie uvedené nehnuteľnosti Žalovaná v 1. rade a Žalovaný v 2. rade pokojne užívali a to od času nadobudnutia vlastníckeho práva dňa 17.06.1990, kedy bola kúpna zmluva zo dňa 22.05.1990 registrovaná štátnym notárstvom, až do neoprávneného zásahu Žalobcu do vlastníckeho práva Žalovanej v 1. rade.

Ku skutočnosti, že kúpna zmluva nebola schválená členskou schôdzou družstva si dovoľujeme uviesť, že zákon číslo 162/1990 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve nadobudol účinnosť dňa 15.05.1990,

t.j. len sedem dní pred podpisom kúpnej zmluvy. Súčasne v zákone nie je definované, čo je potrebné rozumieť pod zásadnou zmenou v pôdnom фонде, ale zo samotného znenia ustanovenia § 15 ods. 4 písm. d) zákona číslo 162/1990 Zb. je zrejmé, že členská schôdza nemala schvaľovať každú zmenu v pôdnom фонде, ale výlučne zásadnú zmenu v pôdnom фонде. Ktoré zmeny v pôdnom фонде sa považujú za zásadné nie je zákonom určené, pričom v súlade s ustanovením § 4 zákona č. 162/1990 Zb. platí, že bližšie podrobnosti mali byť určené v stanovách družstva. Nakoľko v súlade s ustanovením § 57 ods. 3 zákona číslo 162/1990 Zb. mali družstvá prijať nové stanovy do 31.03.1991 platí, v súlade s ustanovením § 16 ods. 1 zákona číslo 162/1990 Zb., že rozhodovanie o prevode vlastníckeho práva k relatívne nepatrnej časti pozemkov vo vlastníctve družstva patrilo predstavenstvu. V súlade s ustanovením § 16 ods. 1 zákona č. 162/1990 Zb. totiž platí, že „Predstavenstvo riadi činnosť družstva a rozhoduje o všetkých záležitostiach, pokiaľ nie sú týmto zákonom, stanovami alebo rozhodnutím členskej schôdze vyhradené inému orgánu“.

V súvislosti s údajne nesprávne uvedeným druhom pozemku poukazujeme na skutočnosť, že :

(i) v súlade s ustanovením § 6 zákona číslo 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností je evidencia nehnuteľností len podkladom pre spisovanie zmlúv a iných listín o nehnuteľnostiach, t.j. pre spisovanie zmlúv nie je evidencia nehnuteľností záväzná, ale tvorí len podklad pre zmluvu;

(ii) evidencia nehnuteľností podľa zákona číslo 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností nenahradila konštitutívny zápis v pozemkových knihách, pričom tak ako uvádza aj Žalobca na strane 2 žaloby zo dňa 11.03.2015 boli predmetné pozemky v pozemkovej knihe na pozemkovoknižnej vložke číslo XXX vedené ako druh pozemku pastviny, t.j. trvalé trávnaté porasty. Išlo by preto o rozpor medzi evidenciou nehnuteľností, ktorá však evidovala primárne užívacie vzťahy a nehnuteľnosti v intraviláne, a zápisom v pozemkovej knihe;

(iii) v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 236/2008 platí, že „nesprávne uvedenie druhu pozemku parcely č. E., zapísanej v LV č. E. kat. úz. P., nie je samo osebe dôvodom zamietnutia návrhu na vklad, lebo prejav vôle účastníkov zmluvy je dostatočne určitý a zrozumiteľný“, vzhľadom na uvedené nemôže údajné nesprávne uvedenie druhu pozemku (ktoré je navyše v súlade s pozemkovou knihou) spôsobiť absolútnu neplatnosť zmluvy.

Zároveň poukazujeme na rozhodnutie Katastrálneho úradu v X. X. č.j. X 20/96 zo dňa 28.03.1996, ktorým bola nariadená oprava údaju o druhu pozemku na liste vlastníctva číslo XXXX v katastrálnom území L., v ktorom Katastrálny úrad v X. X. okrem iného uviedol nasledujúce :

„Parcely č. XXXX/X, XXXX/X boli vytvorené geometrickým plánom horeuvedeného čísla z pozemkovoknižnej parcely č. XXX zapísanej v zápisnici č. XXX. V tejto pozemkovoknižnej zápisnici bola na strane A vedená táto parcela ako pastva. V geometrickom pláne bol druh parcel, ktoré boli vytvorené z tejto pozemkovoknižnej parcely zmenený na les. Geometrický plán slúžil ako technický podklad k uzavretiu kúpnej zmluvy vedenej v zbierke listín pod č. 24/21, nemohol však slúžiť ako právna listina na zmenu údajov v katastri. Do kúpnej zmluvy nie sú údaje o druhu pozemku - parcel prevzaté. Napriek tomu do listu vlastníctva v časti A bol vyznačený u parcel uvedených vo výrokovej časti druh pozemku ako lesný pozemok. Tento údaj nemá opodstatnenie.“

Vyššie uvedené rozhodnutie Katastrálneho úradu v X. X. potvrdil aj Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky v rozhodnutí číslo LP - 1664/1996 zo dňa 15.07.1996.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy je zrejmé, že jediným dokladom, ktorý svedčí v prospech Žalobcu, t.j. dokladom podľa ktorého boli pozemky :

- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 1016 m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty;
- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 911 m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty;
- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 280 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria;

pôvodne vedené ako druh pozemku les, je geometrický plán číslo 244-201-569-90 zo dňa 11.05.1990, ktorého údaje boli spochybnené a vyvrátené na základe právoplatného rozhodnutia Katastrálneho úradu v X. X., potvrdeného rozhodnutím Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, podľa ktorého údaj o druhu pozemku v geometrickom pláne číslo 244-201-569-90 nemá opodstatnenie.

V súvislosti s namietaným nedostatočným a nesprávnym preskúmaním zmluvy štátnym notárstvom a nevydaním súhlasu miestneho národného výboru poukazujeme na skutočnosť, že Žalobca nie je oprávnený posudzovať činnosť štátneho notárstva, a určite nie s odstupom 25 rokov. Názor Žalobcu je len ničím nepodloženým tvrdením, ktoré nemá a nemôže mať nijaký vplyv na platnosť alebo neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.1990.

Súhlas miestneho národného výboru nebol podmienkou registrácie zmluvy štátnym notárstvom, zákon číslo 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom platný v čase registrácie zmluvy nevyžadoval súhlas miestneho národného výboru so zmluvou o prevode vlastníctva k pozemkom. V súlade s ustanovením § 63 ods. 3 zákona číslo 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o

konaní pred štátnym notárstvom platným v čase registrácie zmluvy, „štátne notárstvo uváži stanovisko miestneho národného výboru obce, kde je nehnuteľnosť“, t.j. ani v prípade nesúhlasného stanoviska miestneho národného výboru obce by táto skutočnosť nemala priamy vplyv na rozhodovanie štátneho notárstva v tom zmysle, že by bolo štátne notárstvo povinné nevykonať registráciu zmluvy. Z jeho údajnej neexistencie preto nemožno odvodzovať neplatnosť zmluvy, o to viac, že zákon s neexistenciou stanoviska takýto právny dôsledok nespája.

V súlade s ustanovením § 134 ods. 2 zákona číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení platnom v čase prevodu pozemkov platilo, že „Ak sa nehnuteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo účinnosťou zmluvy; na jej účinnosť je potrebná registrácia štátnym notárstvom“. V prípade kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.1990 bola vykonaná registrácia štátnym notárstvom, ktoré okrem iného v súlade s ustanovením § 63 ods. 1 Zákona číslo 95/1963 Zb. preskúmalo platnosť zmluvy, najmä či svojím obsahom alebo účelom neodporuje zákonu alebo ho neobchádza alebo sa neprieči záujmom spoločnosti, v dôsledku čoho boli splnené všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemkom Žalovaným v 1. Rade a Žalovaným v 2. Rade.

V súlade s ustanovením § 70 ods. 1 zákona číslo 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej „Katastrálny zákon“) platí, že „Údaje katastra uvedené v § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/162/20131001>> (obsah katastra) sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak“. Uvedené ustanovenie predovšetkým zakladá predpoklad prenesenia vecného bremena, preukázania opaku, na osobu, ktorá tvrdí skutočnosť, ktoré sú v rozpore s údajmi zapísanými v katastri nehnuteľností. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 11.03.2015 označenom ako Žaloba uvádza množstvo zákonných odkazov vytrhnutých z kontextu a doplnených o jeho vlastné závery a predpoklady (o nedostatočnom preskúmaní zmluvy štátnym notárstvom), ktoré nie sú podložené nijakým dôkazom. Vzhľadom na uvedené máme zato, že Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal nepravdivosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností.

III. Žalobca žiada s odstupom 25 rokov určiť neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorej nie je účastníkom a to z dôvodu, že podľa názoru Žalobcu, ktorý však nepreukázal nijakými hodnovernými dôkazmi, boli pozemky tvoriace predmet kúpy podľa kúpnej zmluvy nesprávne identifikované z hľadiska druhu pozemku, ktorý bol uvedený ako lúka (pastva) v súlade s pozemkovknížnou vložkou a nie les v súlade s údajným zápisom v evidencii nehnuteľností a geometrickým plánom. Podľa názoru žalobcu má táto skutočnosť za následok neplatnosť kúpnej zmluvy podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, keďže takýto právny úkon (ktorým sa podľa názoru Žalobcu prevádza pozemok s odlišným druhom pozemku než je vyznačený v zmluve) svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza. Konkrétne Žalobca uvádza „Skutočnosť, že v kúpnej zmluve boli uvedené nesprávne druhy pozemkov nasvedčuje obchádzaniu zákona v snahe previesť lesné pozemky aj bez príslušných povolení respektíve kúpna zmluva je v priamom rozpore so zákonom, nakoľko na prevod predmetných pozemkov neboli dané potrebné súhlasy príslušných orgánov.“ Žalobca súčasne tvrdí, že predmetnú kúpnu zmluvu nesprávne posúdil orgán geodézie, ako aj štátne notárstvo.

K vyššie uvedeným tvrdeniam Žalobcu uvádzame, tak ako bolo podrobne zdôvodnené v bode I. a II. tohto vyjadrenia, že :

1. druh pozemku uvedený v zmluve je totožný s druhom pozemku zapísanom v pozemkovknížnej vložke, ktorá tvorí súčasť katastra nehnuteľností, ktorý je jediným relevantným registrom nehnuteľností a vlastníckych práv k nehnuteľnostiam.

2. Aj v prípade, ak by v evidencii nehnuteľností boli predmetné pozemky zapísané ako kultúra les, tak takýto zápis v evidencii nemá konštitutívny účinok a definícia lesného pozemku v zmysle zákona číslo 61/1977 Zb. o lesoch nijako neodkazuje na evidenciu nehnuteľností, t.j. z hľadiska posúdenia pozemku ako lesného podľa zákona o lesoch je zápis v evidencii nehnuteľností irelevantný.

3. Namietané neudelenie súhlasov nemá vplyv na platnosť alebo neplatnosť kúpnej zmluvy, keďže tak ako je zdôvodnené v bode II. tohto vyjadrenia, zákon s neudelením takýchto súhlasov nespája právny následok neplatnosti právneho úkonu.

4. Tvrdenie Žalobcu, že pri posudzovaní platnosti kúpnej zmluvy pochybili dva nezávislé orgány výkonu štátnej moci je len ničím nepodloženým tvrdením Žalobcu.

5. Záujem Žalobcu na určení neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.1990 nie je daný, keďže práva k nehnuteľnosti sa dotýka ďalšia právna zmena, ako je zdôvodnené v bode I. tohto vyjadrenia.

Napriek vyššie uvedenému a výlučne z opatrnosti a pre prípad, ak by mal súd zato, že Žalobca uniesol dôkazné bremeno a kúpna zmluva zo dňa 22.05.1990 je absolútne neplatná, tvrdíme, že Žalovaným v 1. rade a Žalovaným v 2. rade nadobudli nehnuteľnosti tvoriace predmet prevodu podľa kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.1990 do svojho vlastníctva vydržaním.

Podmienkami vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sú v súlade s ustanovením § 134 Občianskeho zákonníka v platnom znení:

- a) subjekt spôsobilý vydržať právo (fyzická alebo právnická osoba);
- b) spôsobilý predmet vydržania (t.j. predmetom vydržania nemôže byť vec, ktorá nemôže byť predmetom vlastníctva alebo vec, ktorá môže byť výlučne vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb);
- c) držba, a to držba riadna, poctivá a pravá;
- d) uplynutie času zákonom určeného pre trvanie držby (v prípade nehnuteľností 10 rokov).

Subjektom spôsobilým vydržať právo je každá osoba, ktorá je spôsobilá nadobúdať vlastníctvo, ktorou žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade nepochybne sú.

Predmetom spôsobilým vydržania sú všetky veci, okrem tých, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva alebo ktoré môžu byť výlučne vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb. Vyššie uvedené pozemky nie sú vecou, ktorá môže byť výlučne vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb a nepochybne môžu byť predmetom vlastníctva.

V súlade s ustanovením § 129 Občianskeho zákonníka platí, že „Držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba“. Držbu je potrebné odlišovať od detencie, ktorá je výlučne nakladaním s vecou bez vôle držať vec pre seba. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 1442/2004 v zmysle ktorého platí, že „K uchopení držby nemovitosti není třeba jeho užívání“. Žalovaná v 1. rade vec držala a užívala a to nasledovne:

1. V čase od 17.06.1990 kedy kúpnu zmluvu zo dňa 22.05.1990 zaevidovalo štátne notárstvo do roku 1995 v celosti spoločne so žalovaným v 2. rade ako súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov;
2. V čase od roku 1995 v celosti spoločne so žalovaným v 2. rade ako súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov, okrem :

a. časti pozemku parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 46 m², zabratú stavbou súpisné číslo 6937, rodinný dom v k.ú. L. odčlenenú na základe geometrického plánu č. 34987886-13/14 vyhotoviteľ Ing. T. R. Geodetické služby, T. XX, XXX XX X. X. zo dňa 12.04.2014, úradne overený Okresným úradom X. X., katastrálny odbor dňa 28.04.2014 pod číslom 352/2014 (ďalej len „Geometrický plán“) ako novovytvorený pozemok parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 46 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria;

b. a časti z pozemku parcelné číslo KN C XXXX/X vo výmere 400 m², v teréne oddelenú oplotením a odčlenenú na základe geometrického plánu ako novovytvorený pozemok parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 400 m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty;

ktoré od roku 1995 protiprávne užíva žalobca s manželkou J. W., trvale bytom Na Čiertolí 5, 974 01 Banská Bystrica, narodená 19.05.1951. Protiprávne užívanie pozemkov je predmetom konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 11C/136/2014 a súčasne aj dôvodom podania žaloby, voči ktorej smeruje toto vyjadrenie.

3. Odo dňa 05.08.2013 samostatne v rozsahu uvedenom v bode III. 2. tohto Vyjadrenia.

Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade boli dobromyseľní v tom, že im vlastnícke právo k pozemkom patrí, keďže riadne uzatvorili písomnú kúpnu zmluvu, ktorú zaevidovalo štátne notárstvo, čím boli v súlade s Občianskym zákonníkom v znení účinnom v čase prevodu splnené všetky podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva a ich vlastníckemu právu svedčil aj zápis v katastri nehnuteľností a to počas celej doby užívania predmetných pozemkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti platí, že vlastnícke právo k pozemkom nachádzajúcim sa v k.ú. L., obec X. X., okres X. X. :

- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 1016 m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty;
- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 911 m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty;
- Parcelné číslo KN C XXXX/X o výmere 280 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria nadobudli žalovaná v 1. rade a žalovaný v 2. rade vydržaním najneskôr 18.06.2000.“

K predmetnému písomnému podaniu sa vyjadril písomne navrhovateľ a vo svojom vyjadrení uviedol: „Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení okrem iného tvrdí:

1. žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem
2. druh predmetných pozemkov bol lúka a nie lesy
3. kúpna zmluva nemusela byť schválená členskou schôdzou družstva
4. neudelenie zákonom požadovaných súhlasov nemá vplyv na platnosť zmluvy
5. žalovaný v 1. rade pozemky vydržal

K bodu 1.

S tvrdením žalovaného v 1. rade, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem sa nemôžem stotožniť. Je zrejmé, že v prípade úspechu žalobcu v tomto spore, bude konanie vedené na Okresnom súde Zvolen, č. k. 11C/136/2014, v ktorom sa žalovaný v 1. rade domáha od žalobcu vydania bezdôvodného obohatenia, vysporiadania neoprávnenej stavby a vypratania nehnuteľnosti zastavené z dôvodu straty aktívnej legitímácie žalovaného v 1. rade. S takýmto záverom sa stotožnil aj Okresný súd Zvolen keď vyššie uvedené konanie č. 11C/136/2014 prerušil, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v konaní 13C/126/2015. Pripomínam, že Žalovaný v 1. rade sa voči prerušeniu konania č. 11C/136/2014 neodvolal.

Zároveň kategoricky odmietam tvrdenie žalovaného v 1. rade, že žalobcovi ide výlučne o predĺžovanie konania č. 11C/136/2014. Práve žalobca je ten, komu najviac záleží na vyriešení vzniknutej situácie, všetky vyjadrenia ako aj ďalšie podania na súd doručujem v oboch konaniach v súdom stanovenej lehote. Rovnako nie je pravdou tvrdenie žalovaného v 1. rade, že rozhodnutím v tomto konaní sa nezabráni ďalším sporom medzi žalobcom a žalovaným, nakoľko v prípade môjho úspechu ako žalobcu v tomto konaní stratí žalovaný v 1. rade aktívnu legitimáciu v konaní č. 11C/136/2014.

Mám za to, že žalovaným v 1. rade citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 91/2006 sa v tomto prípade nedá uplatniť nakoľko sa jedná o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá bude mať za následok neplatnosť aj nasledujúcich právnych úkonov v zmysle zásady nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ sa nejedná o právnu zmenu, ktorá by prelomila vyššie uvedenú zásadu, je pre posúdenie naliehavého právneho záujmu irelevantné, či na predmetných nehnuteľnostiach bola alebo nebola vykonaná ďalšia právna zmena. Z vyššie uvedeného rozhodnutia vyplýva, že: „Zistenie, že práva k príslušnej nehnuteľnosti, ohľadom ktorej sa vedie spor o neplatnosť prevodu nehnuteľnosti, sa dotýka ďalšia právna zmena v zmysle citovaného § 34 ods. 2 katastrálneho zákona, znamená zistenie, že rozsudok súdu o určení neplatnosti právneho úkonu z takéhoto konania by nebolo možné zapísať do katastra nehnuteľností.“ Uvedené však nemožno uplatniť v tomto konaní, nakoľko účastníkmi sú všetky osoby, ktorých sa týkajú ďalšie právne zmeny a rozhodnutie súdu bude pre tieto osoby záväzné a v takom prípade ako vyplýva z ustanovenia § 34 ods. 2 katastrálneho zákona v platnom znení je zmeny možné zapísať:

§ 34

(2) „Ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka.“

Navyše, ďalšia právna zmena sa týka vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z ust. § 148 Občianskeho zákonníka vyplýva, že BSM zaniká spolu so zánikom manželstva. V zmysle ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka ďalej vyplýva, že pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná nenadobudla vyporiadaním BSM nové vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam ale len k podielu, ktorý bol na ňu vyporiadaním prevedený.

K bodu 2.

V zmysle ust. § 3, §4 ods. 1, §7 ods. 1 a §8 ods. 1 zákona Č. 22/1964 Zb. O evidencii nehnuteľností v znení platnom v rozhodujúcom období:

§ 3

„Evidenciu nehnuteľností zakladajú, vedú a udržujú v súlade so skutočným stavom orgány Ústrednej správy geodézie a kartografie zriadené v okresoch.“

§ 4

(1) „Evidenciu nehnuteľností udržujú orgány geodézie v súlade so skutočným stavom na základe ohlásených zmien, miestneho vyšetrenia, prípadne merania, a za súčinnosti orgánov, organizácií a občanov, ktorých sa týka.“

§ 7

(1) „Vlastníci, organizácie spravujúce národný majetok a užívatelia nehnuteľností sú povinní na zabezpečenie stáleho súladu zápisov v evidencii nehnuteľností so skutočným stavom:

- a) hlásiť do 15 dní príslušnému miestnemu národnému výboru každú zmenu užívateľa, druhu pozemku (kultúry), spôsobu užívania a hraníc pozemkov;
- b) na vyzvanie orgánov geodézie predložiť podklady potrebné pre vykonanie zápisu;
- c) na vyzvanie orgánov geodézie trvale a určeným spôsobom označiť na svoj náklad nesporné hranice svojich pozemkov.“

§ 8

(1) „Miestne národné výbory spolupracujú s orgánmi geodézie pri zakladaní a udržiavaní evidencie nehnuteľností v súlade so skutočným stavom, najmä

- a) udržiavajú pre svoju potrebu podľa podkladov dodaných im orgánmi geodézie a za ich odbornej a technickej pomoci časti operátov evidencie nehnuteľností;
- b) vyhlasujú v obciach príslušné opatrenia orgánov geodézie, ako konanie miestneho vyšetrenia, na ktoré vysielajú svojich zástupcov, a zabezpečujú účasť vlastníkov a užívateľov;
- c) oznamujú do 15 dní orgánom geodézie zmeny skutočností vedených v evidencii nehnuteľností, ktoré im hlásili vlastníci alebo užívatelia nehnuteľností ako aj zmeny, ktoré samy zistili;
- d) starajú sa o trvalé označenie územných hraníc obcí a označia ich na požiadanie orgánu geodézie určeným spôsobom.“

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že údaje obsiahnuté v evidencii nehnuteľností zobrazujú skutočný a aktuálny stav nehnuteľností, a to bez ohľadu na údaje zapísané v pozemkovoknižnej vložke. V dobe pred, počas a ani v dobe bezprostredne nasledujúcej podpisu napádanej kúpnej zmluvy žiadna z osôb, ktorá bola zo zákona povinná ohlásiť do 15 dní od zmeny druhu v pozemku túto skutočnosť príslušným orgánom, neohlásila akúkoľvek zmenu. Žiadnu zmenu takisto neoznámil orgánom geodézie príslušný miestny národný výbor. A rovnako žiadnu zmenu neevidoval ani príslušný orgán Ústrednej správy geodézie a kartografie.

Nakoľko v evidencii nehnuteľností boli predmetné pozemky zapísané ako lesy a nikto z oprávnených, resp. povinných osôb - družstvo ako vlastník, Stredoslovenské Štátne lesy Banská Bystrica - ako užívateľ, miestny národný výbor, orgány geodézie - žiadnu zmenu druhu predmetných pozemkov neoznámil, je zrejmé, že druh pozemku bol v čase uzavretia kúpnej zmluvy les.

Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že užívateľom týchto pozemkov boli v predmetnom období Stredoslovenské Štátne lesy Banská Bystrica.

K tvrdeniu žalovaného v 1. rade odvolávajúceho sa na § 70 zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností, že údaje katastra podľa § 7 zákona o katastri nehnuteľností sú hodnoverné pokiaľ sa nepreukáže opak, uvádzam, že zákon z roku 1995 nebol určite v roku 1990 účinný. Na základe vyššie uvedeného navyše považujem za dostatočne preukázané, že údaje zapísané v evidencii nehnuteľností zodpovedali v roku 1990 skutočnému stavu.

Ako som už uviedol v žalobe a ako vyplýva aj z ustanovenia § 6 zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností v znení platnom v rozhodujúcom období - údaje zapísané v evidencii nehnuteľností sú podkladom pre spisovanie zmlúv. Pokiaľ sú v zmluve uvedené údaje v rozpore s evidenciou listín, mám za to, že ide o porušenie, resp. obchádzanie zákona.

Pokiaľ sa žalovaný v 1. rade odvoláva na údaje uvedené v pozemkovoknižnej vložke, dovoľujem si pripomenúť, že zápisy do pozemkovej knihy sa od roku 1964 prestali vykonávať a údaje uvedené v pozemkových knihách boli v roku 1990 už neaktuálne. Naproti tomu, ako je uvedené vyššie, údaje uvedené v evidencii nehnuteľností sa priebežne aktualizovali podľa reálneho stavu, nakoľko bola povinnosť nahlásiť každú zmenu do 15 dní.

Lesné pozemky nie je možné vyňať z lesného pôdneho fondu (zmeniť druh pozemkov) a ani len obmedziť ich využívanie bez predchádzajúceho súhlasu orgánu Štátnej správy lesného hospodárstva (v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch v znení platnom v rozhodujúcom období). Rozhodnutie o vyňatí predmetných pozemkov z lesného fondu vydané nebolo. Bez takéhoto rozhodnutia nebolo možné predmetné pozemky zákonným spôsobom previesť.

Rovnako nebol udelený zákonom požadovaný súhlas užívateľa pozemku Stredoslovenských štátnych lesov Banská Bystrica s prevodom pozemku. V tejto súvislosti zároveň odstraňujem žalovaným v 1. rade vytýkanú skutočnosť, že originalita predloženého zoznamu užívateľov nie je overená - v prílohe predkladám overený zoznam užívateľov zo dňa 22.02.1989 ako aj súpis parciel zo dňa 03.06.1983, z ktorých jednoznačne vyplýva, že užívateľom predmetných pozemkov boli skutočne Stredoslovenské Štátne lesy Banská Bystrica.

Z vyššie uvedeného vzniká podozrenie, že do zmluvy bol druh pozemku uvedený ako pastviny s cieľom obísť povinnosť získať rozhodnutie štátnej správy lesného hospodárstva s vyňatím pozemkov z lesného fondu ako aj súhlas užívateľa pozemku Stredoslovenské štátne lesy Banská Bystrica s prevodom pozemkov.

K bodu 3.

Vo svojom vyjadrení k žalobe žalovaný v 1. rade tiež tvrdí, že kúpna zmluva nemusela byť schválená členskou schôdzou družstva. Tvrdenie žalovaného v 1. rade, že zákon č. 162/1990 Zb., z ktorého povinnosť odsúhlasiť zmenu v pôdnom fonde družstva členskou schôdzou vyplýva, nadobudol účinnosť „len sedem dní pred podpisom kúpnej zmluvy“ považujem za absolútne irelevantné. Rovnako sa nemôžem stotožniť s tvrdením žalovaného v 1. rade, že zmenšenie pôdneho fondu nie je

zásadnou zmenou pôdneho fondu družstva, a preto sa nevyžadovalo rozhodnutie členskej schôdze ale stačí rozhodnutie predstavenstva. Pri uplatnení uvedenej logiky by predstavenstvo družstva mohlo postupne po častiach poprevádzať prakticky celý pôdny fond družstva bez súhlasu členskej schôdze. Navyše, k tvrdeniu žalovaného v 1. rade, že na takúto zmenu v pôdnom fonde družstva postačuje rozhodnutie predstavenstva, uvádzam, že tak ako neexistuje rozhodnutie členskej schôdze, neexistuje ani rozhodnutie predstavenstva, ktorým by bola schválená napádaná kúpna zmluva alebo prevod predmetných pozemkov na žalovaných v 1. a 2. rade.

Za významnú považujem skutočnosť, že napádanú kúpnu zmluvu so žalovanými v 1. a 2. rade uzavreli v mene družstva páni Ing. Jozef Trizna ako údajný predseda družstva a Rudolf Sedílek ako údajný podpredseda družstva, napriek tomu, že v čase podpisu kúpnej zmluvy bolo podľa výpisu z Obchodného registra štatutárnym orgánom družstva predstavenstvo družstva s jeho predsedom Ladislavom Žabkom a podpredsedom Ing. Jozefom Poliačikom. Z uvedeného je teda zrejmé, že páni Ing. Jozef Trizna a Rudolf Sedílek v čase uzavretia kúpnej zmluvy neboli oprávnení konať v mene družstva, a teda ani nemohli uzavrieť platnú kúpnu zmluvu so žalovanými v 1. a 2. rade.

Zároveň uvádzam, že účelom prevodu predmetných pozemkov bol v zmysle napádanej kúpnej zmluvy zámer žalovaných v 1. a 2. rade tieto pozemky „intenzívne obhospodarovať“. Tento účel nebol z ich strany naplnený dodnes.

K bodu 4.

Okrem už uvedených súhlasov, resp. rozhodnutí došlo k ďalšiemu pochybeniu pri uzatváraní kúpnej zmluvy, resp. jej registrácie štátnym notárstvom a to nevyžiadanim si stanoviska miestneho národného výboru (ďalej aj ako „MNV“) štátnym notárstvom. Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k žalobe správne uvádza, že aj v prípade, ak by stanovisko MNV bolo negatívne nemalo by to vplyv na platnosť, či neplatnosť zmluvy, nakoľko zákon tento účinok

s prípadným negatívnym stanoviskom nespája a ani nebráni registrovať zmluvu aj v prípade negatívneho stanoviska MNV. Napriek tomu však štátne notárstvo bolo zo zákona povinné uvážiť stanovisko MNV v zmysle ustanovenia § 63 ods. 3 zákona č. 95/1963 o štátnom notárstve v znení platnom v rozhodujúcom období. Túto svoju zákonnú povinnosť si štátne notárstvo neplnilo, čím došlo k porušeniu zákona. Na základe uvedeného je teda zrejmé pochybenie štátneho notárstva a vyvraciam tak tvrdenie žalovaného v 1. rade, ktorý vo svojom vyjadrení k žalobe tvrdí, že pochybenie štátneho notárstva je len nepodloženým tvrdením žalobcu.

Zároveň nevydaním ďalších súhlasov a rozhodnutí (viď „K bodu 2.“) mám za to, že došlo k porušeniu a obchádzaniu zákona, ktoré zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu - napádanej kúpnej zmluvy.

K bodu 5.

Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza, že ak by kúpna zmluva bola absolútne neplatná nadobudli by žalovaní v 1. a 2. rade predmet prevodu do svojho vlastníctva vydržaním. Na základe vyššie uvedených skutočností považujem dobromyseľnosť držby minimálne za spochybnenú.

Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza, keď tvrdí, že predmet konania č. 11C/136/2014 sa týka aj nehnuteľností - pozemkov, nachádzajúcich sa v k.ú. L., obec X. X., okres X. X. parc. č. C KN XXXX/X o výmere 911 m² a parc. č. KN C XXXX/X o výmere 280 m², zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom X. X., katastrálny odbor. Rovnako tak nie je pravdou, že konanie sa týka celého pozemku parc. č. C KN XXXX/X o 1016 m² nachádzajúcich sa v k.ú. L., obec X. X., okres X. X. a zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom X. X., katastrálny odbor, nakoľko konanie č. 11C/136/2014 sa týka iba jeho časti spolu vo výmere 446 m².

Od roku 1990 som v dobrej viere užíval spornú časť pozemku o výmere 446 m² nerušene po celú dobu spolu s manželkou a Žalovaní v 1. a 2. rade počas celej tejto doby nevykonávali k uvedenej časti parc. č. C KN XXXX/X žiadne právo, ani s touto časťou parcely žiadnym spôsobom nenakladali, uvedenú časť parcely som sám a na vlastné náklady po celú dobu obhospodaroval a Žalovaní v 1. a 2. rade sa o túto časť parcely nezaujímali, čo dokazuje aj postavenie plotu žalovanými v 1. a 2. rade, ktorý kopíroval reálne užívanie a držbu jednotlivých častí parcely č. C KN XXXX/X. Navyše časť spornej časti pozemku o výmere 46 m² sa nachádza priamo pod mojím rodinným domom a to už od roku 1990, kedy sa začalo s výstavbou RD na základe právoplatne vydaného stavebného povolenia.

Žalovaný v 1. rade tvrdí, že ak by aj bola kúpna zmluva neplatná, predmetné pozemky vydržal, pričom sa odvoláva na rozsudok Nejvyššího soudu České republiky v konaní č. 22 Cdo 1442/2004 z ktorého má vyplývať, že k uchopeniu držby nie je treba nehnuteľnosť užívať. Žalovaný v 1. rade však už neuvádza, že toto konštatovanie sa týka právneho predpisu z roku 1811 - Obecný zákonník občanský, ktorý poznal aj iný spôsob uchopenia držby nehnuteľnosti, a to napríklad aj „ohrazením, označením alebo vzděláním“, pričom vzděláním sa rozumie kultivácia nehnuteľnosti. Z uvedeného rozsudku nevyplýva,

že k uchopeniu držby nie je treba pozemok užívať ale že „nebolo zapotřebí jejího užívání“. Uvedené platilo do 31.12.1950 a teda rozhodne neplatí v roku 2015 a neplatilo ani v roku 1990.

Minimálne časť vo výmere 446 m² z parcely č. C KN XXXX/X preto nemohli žalovaní v 1. a 2. rade žiadnym spôsobom riadne vydržať, nakoľko pri tejto časti pozemku nespĺňali ani definíciu držiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka (nenakladali s vecou ako vlastnou ani nevykonávali právo pre seba). Práve naopak, je to práve žalobca s manželkou, ktorí splnili všetky podmienky vydržania časti parcely č. C KN XXXX/X a to vo výmere 446 m².

Odporca v II. rade sa k predmetnému návrhu písomne vyjadril a k veci uviedol, že v súčasnosti nie je vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom návrhu. K tomu ďalej uviedol, že pri uzatváraní kúpno-predajnej zmluvy boli splnené všetky zákonné predpoklady na prevod nehnuteľností. Navrhovateľ chcel kúpiť predmetné nehnuteľnosti za rovnakých podmienok, čo mu vtedy neprekážalo. Zároveň požiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

Súd z písomného vyjadrenia odporcu v III. rade zistil, že k predmetu návrhu sa nebudú vyjadrovať a vec ponechajú na rozhodnutie okresného súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, s prednesom navrhovateľa, s prednesom právneho zástupcu odporkyne v I. rade, zástupcu odporcu v III. rade, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 11C 136/2014, ako aj oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Okresný súd Zvolen vytýčil pojednávanie na deň 19.11.2015, pričom pojednával v neprítomnosti odporkyne v I. rade, ktorej neúčast' ospravedlnil jej právny zástupca, ako aj v neprítomnosti odporcu v II. rade s tým, že doručenie predvolania mali riadne a načas vykázané.

Súd preto aplikoval zákonné ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti odporcov v I. rade a v II. rade.

Súd z prednesu právneho zástupcu navrhovateľa zistil, že čo sa týka naliehavého právneho záujmu, tak v plnom rozsahu sa pripájajú k ich zdôvodneniu ohľadne naliehavého právneho záujmu, ktoré bolo urobené v samotnom písomnom návrhu, ako aj v ich vyjadrení zo dňa 17.08.2015. Čo sa týka samotného návrhu ohľadne určenia neplatnosti predmetného právneho úkonu, tu zvýraznil tieto body, ktoré sú presne odcitované na str. VI, ich návrhu, a to bod I., bod II., bod III., bod IV., bod V. a bod VI.. K tomu poukázal, že predkladajú súdu kompletný výpis z Obchodného registra odporcu v III. rade a tvrdil, že v tom čase štatutármi družstva, ktorí mohli podpisovať predmetnú zmluvu, boli Ing. Jozef Poliačik a Ladislav Žabka, pričom predmetnú kúpnu zmluvu podpísali iné osoby, a teda tvrdil, že v mene predávajúci nepodpisovali štatutári tohto družstva v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania.

Súd z prednesu navrhovateľa zistil, že sa pridrižiava písomne podaného návrhu, ako aj jeho písomného podania, ktorým sa vyjadroval k vyjadreniu odporkyne v I. rade zo dňa 18.08.2015, ako aj výpovede svojho právneho zástupcu. K veci uviedol, že je pravda, že časť nehnuteľností, ktoré tvrdí odporkyňa v I. rade, že patria do jej vlastníctva, on momentálne užíva a pôvodne ich začal užívať na tom základe, že mu odporcovia v I. a v II. rade prisľúbili, že mu časť týchto pozemkov odpredajú, avšak následne nedošlo k odpredaju týchto pozemkov a následne potom oni odčlenili predmetnú parcelu tým, že vybudovali plot a tým spôsobom mu vyčlenili časť pozemku, ktorý mohol užívať.

Súd z prednesu právneho zástupcu odporkyne v I. rade zistil, že sa pridrižiava písomne podaného vyjadrenia a žiada návrh zamietnuť v celom rozsahu, a to hlavne z toho dôvodu, že nebol preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení zo strany navrhovateľa, pričom keby sa návrhu navrhovateľa vyhovel, tak jeho právne postavenie sa žiadnym spôsobom nezmení.

Súd z prednesu zástupcu odporcu v III. rade zistil, že v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy boli oprávnený v mene odporcu v III. rade konať Ing. Jozef Trizna, ako aj Rudolf Sedílek, čo vyplýva z uznesenia, ktoré súdu predložil.

Súd z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22.05.1990 zistil, že túto kúpnu zmluvu uzatvárali na strane predávajúceho Jednotné roľnícke družstvo Podlavice, zast. predsedom JRD Ing. Jozefom Triznom a podpredsedom Rudolfom Sedílekom ako štatutárnymi zástupcami a na druhej strane kupujúci odporcovia v I. a v II. rade. V bode I. je uvedené:

„Predávajúci, ako výlučný vlastník v celosti predáva tie časti nehnuteľnosti - pozemku, ktoré sú vedené pzkn. kat. úz. U. na č. záp. XXX pod H. N. r č. X p. č. XXX pastva o celkovej výmere 1 ha 0,2 á 14 m2 pod X.. r č. X v celosti na predávajúceho zapísané, pričom sa prevádzajú tie časti pozemku, ktoré sú označené v GO pláne vyhotovenom U. X.. X. k. ú. L. pod č.z. 244-201-568-90 overeného dňa 11.5.1990 ako parc. č. EN XXXX/X lúka o výmere 1016 m2 p.č. EN XXXX/X lúka o výmere 994 m2, a kupujúci do svojho BSM v celosti tieto novovytvorené parcely odkupujú a to za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu za 1 m2 0,40 Kčs celkom 804,- Kčs a táto kúpna cena bude vyplatená v lehote 15 dní po registrácii tejto zmluvy.

Predmetom prevodu sú teda v celosti pozemky, ktoré sú ako kultúra lúka bez trvalých porastov a oplotenia. Účelom prevodu je tá skutočnosť, že predávajúci tieto pozemky neužíva, sú devastované a kupujúci po nadobudnutí vlastníckeho práva ich chcú intenzívne obhospodarovať.“

Na uvedenej zmluve sa nachádzajú aj podpisy za predávajúcich a za kupujúcich.

Súd ďalej z obsahu spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11C 136/2014 zistil, že v tomto konaní bol podaný návrh dňa 22.05.2014, kde vystupuje ako navrhovateľka odporkyňa v I. rade a odporcovia v I. rade sú N.. T. W., t. j. navrhovateľ v konaní 13C 126/2015 a odporkyňa v II. rade jeho manželka J. W.ťová. Predmetom tohto konania je vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.352,- €, vyporiadanie neoprávnenej stavby a vypratanie nehnuteľnosti. Súd z obsahu tohto spisu zistil, že sa jedná o vydanie bezdôvodného obohatenia a s tým súvisiace ďalšie výroky súvisiace s nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcom v III. rade a odporcami v I. a v II. rade dňa 22.05.1990, ktorá je teda predmetom konania vo veci 13C 126/2015. Súd ďalej z obsahu tohto spisu zistil, a to z uznesenia 11C/136/2014-145 zo dňa 04.06.2015, že okresný súd v tomto konaní prerušil toto konanie do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/126/2015.

Žiaden z prítomných účastníkov nenavrhol vo veci doplniť dokazovanie po zákonom poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p..

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p., Občianskeho zákonníka, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, a preto návrh zamietol. Predovšetkým uvedený návrh zamietol z toho dôvodu, že v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. navrhovateľ na určení toho, čoho sa domáha, nemá právny záujem.

Existencia naliehavého právneho záujmu je procesnou podmienkou konania, či tu určitý právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, pričom nedostatok takejto procesnej podmienky vedie k zamietnutiu návrhu bez preskúmania samotnej vecnej správnosti právneho posúdenia platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacieho návrhu (§ 80 písm. c) O.s.p.) musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže žalovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva alebo právnej neistoty. Záver súdu o neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá posúdenie, či podaná určovacia žaloba je vhodným procesným nástrojom ochrany jeho práva alebo žalobou, ktorá spornosť neodstraňuje ale len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať ešte iné konanie s tým, že v súdnej veci už iné konanie prebieha.

Navrhovateľ nemôže mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, pretože táto otázka má povahu otázky predbežnej vo vzťahu k inej podstatnej právnej otázke, ktorá sa

rieši v konaní Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 11C 136/2014 o vydanie bezdôvodného obohatenia, vyporiadanie neoprávnenej stavby a vypratanie nehnuteľnosti.

O naliehavý právny záujem môže ísť zásadne len vtedy, ak by bez súdom vysloveného určenia, či právny vzťah alebo právo existuje, bolo buď ohrozené právo navrhovateľa alebo by sa jeho právne postavenie stalo neistým, čo v predmetnom prípade nejde o takýto prípad.

V súdnej veci sa vedie konanie pod sp. zn. 11C 136/2014 a v tomto konaní sa vyrieši aj otázka, či predmetná kúpna zmluva je platná alebo neplatná ako predbežná. Z týchto dôvodov súd návrh v celom rozsahu zamietol, lebo nebola splnená základná podmienka uvedená v ustanovení § 80 písm. c) O.s.p. podmieňujúca prípadný úspech určovacej žaloby.

Podľa súdnej judikatúry nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom zamietnutia návrhu bez toho, aby sa posudzovala jej vecná opodstatnenosť.

Z tohto dôvodu sa okresný súd námietkami, ktoré sa týkajú posúdenia platnosti predmetnej kúpnej zmluvy nezaoberal, nakoľko je nesporné, že nebol splnený základný predpoklad, aby sa mohol navrhovateľ domáhať určenia neplatnosti predmetnej zmluvy, a to naliehavý právny záujem. Splnenie tohto predpokladu súd skúma v konaní o žalobe na určenie v 1. rade, pričom ak zistí, že naliehavý právny záujem nie je daný, je vylúčené, aby sa zaoberal vecou samou a žalobu bez ďalšieho zamietne.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle ustanovenia § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).